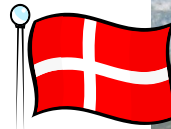




KONGEN & DANSKEN



GUY CHARLES KLEIVEN

2 napp i pokalen for Romsdals store sønn og hans tredje kongetittel totalt. Riktignok en seier med små marginer, men likevel fullt fortjent. Mannen som skryter på seg å ta forferdelig mange, store fiske i Ulvedalsvatnet i ukene før vi kommer, svikter ofte når det gjelder. Denne gangen holdt konkurranseevnene og vi gratulerer.

MORTEN BRASTAD

For en rot skalle. At denne mannen i det hele tatt husket å møte opp denne gangen er et under. Han fant ikke fiske pinsene før han dro og han hadde glemt å ta ut batteriene av fiskevekta. Batteriene hadde irra og vekta var ubrukelige. Som om ikke det var nok, hadde han fått TG til å kjøpe gass til gassbrenneren sin. Den glømte han likegodt i bilen. Ubestridt dansketittel

Torsdag

Forbausende nok kom alle seg avgårde i omtrent avtalt tid. Brenne og Guy i en bil, Aar og TG i en annen og Braastad og Dansken i den siste og tredje bilen. Aar og TG hadde fått den utakknemlige oppgaven å handle inn, noe de gjorde med godt mot. Utstyrt med fjorårets handleliste var begge gutta store optimister med tanke på å motta skryt og hyllest fra de andre gutta. Noe de derimot glemte igjen i bilen, var litt god gammaldags sunn fornuft. Gutta fulgte slavisk handlelista fra i fjor, noe som gjorde at alle feilkjøp fra året før automatisk ble overført til i år. Resultatet ble en haug med varer som ingen riktig viste hva vi skulle bruke til.

Etter at gutta hadde handlet, ankom resten av gjengen Lillehammer og det var tid for middag. Felles middag på Lillehammer er en tradisjon hvor enkelte medlemmer, dessverre har hatt en tendens til å svikte jevnlig. Denne gangen derimot var alle tilstede.



Ankom Charlesbu utover kvelden/natten og det sedvanlige bål ble tent og pølser spist. Deretter inn til en omgang poker, som vanlig finansiert av Aar, Charles og Brenne. Braastad stakk av med hovedgevinsten, mens TG og Carsten inntok pallplass. Etter vel overstått poker var det greit å komme seg i seng og få noen timers søvn. Roen var senket over Charlesbu, bare avbrutt av sjarmerende, usynkronisert snorking av enkelte medlemmer.

Fredag

Tidlig dagen etter, mens sola fremdeles strevde med å bestige åskammen og en fullstendig ro og fred preget Charlesbu, var det EN mann som ville det annerledes. Døra spratt opp og en smør-





blid Guy Charles "Kramer" Kleiven, dukket opp. Hva den mannen har i kosten er usikkert, men godt betalt utenfor Oslo S hadde han fått. Med Charles oppe og kjeften hans i konstant bevegelse, var det bare å innse at mere søvn var ikke mulig og dermed var det bare å stå opp.

Frokost og kaffe, noen gode røverhistorier, pakking av bil og klar for avgang. Vel oppe ved vannet, holdt Carsten den tradisjonelle talen som regjerende konge og ønsket alle lykke til. Båtfordelingen var Guy, Aar og TG i en båt og Brenne, Braastad og Jensen i den andre. Alt var klart for noen spennende konkurransedager. Starten er alltid et høydepunkt, hvem får fisk på første økt? Den som ender som konge, får alltid fisk på første økten, så allerede etter noen timer kan vi som regel plukke ut de som er sjanseløse. Denne turen, var annerledes. Alle fikk fisk og alt lå til rette for en fantastisk konkurranse med masse store, flotte fjellørret på kroken. Det ble dessverre ikke så mye fisk denne gangen, men til gjengjeld ble det mye regn i stedet. For øvrig rart at kravet om Charlesbu ikke var mer påtrengende fra enkelte av klubbens mindre mandige fiskerne.

Verdt å nevne er at Brenne burde fått noen ekstra poeng på den første fisken han dro opp. Carsten fikk ordre om å ro rett, men maken til fyllekjøring er verken før eller siden sett på Ulvedalsvatnet. Nytt av året var at vi hadde plassert inn en GPS i båten og kartutsnittet nedenfor viser hvor Carsten fikk beskjed om å ro (Gul strek) og hvor han faktisk rodde (Rød strek).



I tradisjonens tro ble det etter første økt, laget en fantastisk pølsesuppe og teltet ble satt opp. Kokken fikk godkjent, mens gutta som satte opp teltet, burde vel ha lært seg dette etter så mange år. Når Brenne klager på at det er teltet som begynner å bli gammelt, skjønner vi at frykten for å bli årets Danske er stor blant gutta. Men frykten var ubegrunnet, Danskeprisen ble ganske tidlig klart.



Første dag ble en kald og fuktig opplevelse, hvor Charles tok en ledelse, med sine 8 fisk og 15 poeng. Tett fulgt av TG 2 poeng bak og Braastad 4 poeng etter.

Kveldens hovedrett bestod av koteletter, mens nytt av året var røkt fjellørret til forrett. Carsten stod bak innkjøpet av Røkeren, som vil bli en tradisjon fremover.



Blant alle diskusjonstemaer denne kvelden, var blant annet ny regel om felles innkjøp av spinneren en av de større. Som i enhver demokratisk organisasjon, vil saken avgjøres på Generalforsamlingen.

Gutta begynner å bli gamle, så det ble tidlig i seng. Mye luft og alkohol er en trøttende blanding på gutter i 40 åra.

Lørdag

Heller ikke lørdag morgen var sola påtrengende plagsom. Men morgenbadet ble en ikke altfor kald opplevelse, som selvfølgelig alle gjennomførte.



Fiskinga denne dagen ble ikke altfor bra, men noe av dette kan nok skyldes fiskerne, mer enn fiskevannet. Et godt bevis på det er historien om Aar og Carsten som fisket med to forskjellige spinnerer uten suksess. Når de da skulle bytte spinner for å prøve noe nytt, valgte Carsten en lik spinner som Aar nettopp hadde brukt og motsatt. Resultatet ble overaskende nok at ingen av dem fikk noe mer fisk etter byttet. Merkelig at Carsten har vunnet to ganger, men ikke fullt så merkelig at Aar aldri har gjort det.



Brenne ble dagens mann, med både flest og størst fisk og det store spørsmålet var om det holdt til seier. Dessverre for Brenne, skulle det vise seg at Charles også denne dagen hadde en brukbar dag og det holdt helt inn. Fiskekongen ble Charles.

Festmiddagen var igjen røkt fjellørret og seierherren ble hyllet på tradisjonelt vis.

Søndag

Søndagen ble teltet tatt ned og båtene pakket. Tilbake på Charlesbu, var det to stolte foreldre som mottok nyheten om at deres sønn hadde blitt årets fiskekonge. Tror nok Harry i noen sene nattetimer har vært litt bekymret for sønnens manglende fiskeevner. Lettelsen var lett å lese i Harrys, stolte øyne.

På Bjorli tok vi en bedre middag og som vanlig sponset vi Norsk tipping med noen hundrelapper. Nok en tur overstått. Litt kaldt, litt vått, men uansett en flott tur.

